

200. L. 1.

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH.

Warszawa, dnia 6. stycznia 1919.

Taj. L. 3/19 D.G.

NACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH

ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA

NACZELNEGO DOWÓDCY WOJSK POLSKICH

L. Dz. 200 dnia 18 / I 1919 r.

w Warszawie.

załącz. Wydział

Mimo przedstawień i pisemnych sprzeciwów Szefa Departamentu gospodarczego /L.1/wew.taj. z 8/12.1918 i L.2/wew. Taj. z 17/12. 1918 D.G./ sposób prowadzenia gospodarki państwowo-wojskowej nie zmienił się na lepsze, ani też nie usunięto zasadniczych wad, na które szef Departamentu w wspomnianych wyżej pisemnych raportach wskazywał. Gospodarka wojskowa jest dalej bezplanową i niejednolitą. Kierownik Ministerstwa reguluje bez Departamentu gospodarczego pobory i przyznaje dodatki, zarządza posiedzenia w sprawach finansowych bez wiedzy i udziału Departamentu gospodarczego, przeznacza na własną rękę pieniądze i mundury dla oddziałów, przyjmuje gospodarczych referentów poza szefem Departamentu i nawet organizuje sam Departament Gospodarczy bez zasięgnięcia mojej opinii.

Ostatnio bez mojej wiedzy wyłączoną została z Departamentu Gospodarczego Sekcja Opieki i Sekcja Emerytur, która to ostatnia bezsprzecznie mieścić się powinna w ramach Departamentu gospodarczego. O tem szefa Departamentu nie zawiadomiono, tak że stanąłem przed faktem dokonanym. Wskazać również muszę na niesłychanie wysokie stany oficerów w poszczególnych departamentach M.S.W. i dowództwach, tak wysokie, jakich nie widzi się w żadnym ministerstwie ani władzach na świecie. Dużo stanowisk obsadza się bardzo wysokimi oficerami, choć mógłby je sprawować oficer niższego stopnia; pociąga to oczywiście za sobą olbrzymie wydatki.

Skutki takiej gospodarki muszą być fatalne. Zamęt, który istnieje wskutek przyspieszonego organizowania bardzo wielkich sił, powiększa się przez nieprzestrzeganie organizacyjnie ustalonego podziału pracy, przez powszechną interesowność i chęć zapewnienia sobie wysokich dochodów drogą uzyskania nienormalnie wysokich poborów. Mam wiadomości, że taka gospodarka w Galicji kosztowała Skarb polski nieprawie już około 30 milionów koron -- ile jeszcze kosztować będzie, pokaże przyszłość. Najbogatszy Skarb w którym

./.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

43

31

Warszawa, dnia 6. stycznia 1919.

Taj. L. 3/19 D. G.

niema centralizacji gospodarki i którym każdy może gospodaryć, musi skończyć bankructwem; takich eksperymentów jak obecne, żaden skarb nie wytrzyma.

Wszelkie moje przeciwstawianie się w ministerstwie spraw wojskowych są bezskuteczne i jestem wobec dzisiejszych stosunków bezsilnym. Przybyłem tutaj w najlepszych intencjach, pracowałem i pracuję ze wszystkich sił. Odpowiedzialności jednak przy takich trudnościach i przeszkodach czynionych mi w ministerstwie samem - brać na siebie nie mogę.

Proszę zatem o zwolnienie mnie ze stanowiska Szefa Departamentu gospodarczego i z Wojska Polskiego i o pozwolenie powrotu do mojej ojczyzny. Proszę również zawiadomić Rząd czeski, że zwolnienie moje następuje na moją prośbę.--

Przedkładam Naczelnemu Wodzowi, Szefowi Sztabu Generalnego i Kierownikowi Min. Spr. Wojsk.--

W. W. W.